

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 977 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST Carrer Calvari, 57 - Tel. 977 57 32 18 ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuidor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 977 72 03 63 ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA	SUMINISTRES "LA SÉNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÉNIA - ULLDECONA	Mobles A R N A U Sant Lluç, 12 - Major, 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA
Pastisseria millán Major, 115 - Tel. 977 72 02 82 ULLDECONA	JMS ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/. major, 153 - tel. 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (montsià)	FINQUES 10 Més de 30 anys dins del món immobiliari Tel. 977 57 31 36 agilitat i gestió immobiliària ULLDECONA
 Olga, S.I. Carnisseria AQUÍ BONA CARNI! c/ Major, n° 160 Tel. 977 72 04 64 43550 Ulldecona - TARRAGONA e-mail: carniceriaolga@eresmas.com	Fusteria ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escoles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 977 72 03 37 43550 ULLDECONA (Tarragona)	INSTITUT DE BELLESA fes goig C/. Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 43550 ULLDECONA	AGF AGF FÉNIX Mestre Hierro, 5 - Ulldecona - Tel. 977 72 00 48 AGENCIA SAUCH VILADOT - ASSEGURANCES
 BLOC PAPERERIA I REGALS Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA	R. GRAU, S.L. FERRATGES PER A MOBLES Major, 104 - Tel. 977 72 06 87 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tels. 977 72 01 89 - 977 72 06 20 - Fax 977 72 11 15 43550 ULLDECONA (Tarragona)	 Forn de pa J. CASOLA C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 - ULLDECONA

GRAN VETLLADA MUSICAL D'AHIR I D'AVUI (V)

CENTRE CULTURAL RECREATIU

SETEMBRE-OCTUBRE 2001

Preu: 150 Ptes.

NÚM. 116

LAURA ROIG VERICAT. La nostra Pubilla d'enguany

CENTRE CULTURAL RECREATIU

	PÀG.
- Editorial	2
- Activitats del Centre Cultural i Recreatiu	3-7
- Parlem de Teatre (XIV)	8-9
- Novetats Filatèliques	10
- Gastronomia	11
- Col·laboracions	

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

Fundat l'any 1947

DIRECTOR:

Josep A. Lázaro Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Francesc Itarte Vericat
Josep Lluís Cabañas Vidal
Joan J. Roca Labernia
Núria Ausensi Estellé
Josep A. Lázaro Puente
Isabel Bobes Castell
Mª Cinta Caballer Meseguer

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL I RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix: **gràfiques montsià**

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Editorial

Setembre i octubre, dos mesos el nom dels quals els ve de ser el setè i vuitè respectivament del calendari romà.

Setembre ens retorna a la realitat, a la normalitat; s'han acabat les vacances i el ritme frenètic de les festes majors del nostre poble i dels pobles de l'entorn. Ara, tornem a la calma de la vida quotidiana, els dies s'acursen, les nits són més fresques i pareix que tot invita a la tranquil·litat. En el zodíac setembre pertany al signe de les Balances i per tant és un mes d'equilibri, de transició entre l'estiu i la tardor.

Abans, Ulldecona era un bullit de carros carregats de raïms per fer vi. Ara l'activitat ha passat a les fàbriques i tallers. Els temps han canviat.

Octubre ens porta la festa de Sant Lluc. Quan els camps d'Ulldecona estaven plens de vinya, una vegada s'havia acabat la verema, els falduts podien dedicar-se a honorar el seu patró. A l'agenda de les tradicions catalanes podem llegir que aquestes festes es van instituir quan l'any 1273, la població es va instal·lar en l'emplaçament actual. Aquesta era la festa major, fins que l'any 1964 es va traslladar al setembre dedicada a la Mare de Déu de la Pietat, deixant-li a St. Lluc només la llegítima, com diu la gent. Fa pocs anys s'ha recuperat l'antiga fira i dona a la celebració un altre caire.

Els temps canvien.

LOTERIA DE NADAL

En aquesta revista hi trobareu la participació de Loteria de Nadal que us obsèquia el CCR, amb el núm. 19.926.

ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

VISITA DEL COORDINADOR DEL DEPARTAMENT DE CULTURA DE LES TERRES DE L'EBRE

El passat 14 d'agost ens va visitar el recentment nomenat Coordinador dels Serveis Territorials de Cultura de les Terres de l'Ebre, Sr. Josep Sebastià Cid Català en substitució del Sr. Ramon Miravall i Dolç qui durant molts anys ha lluitat per la cultura de les nostres terres. Volem agrair-li la seua dedicació i l'amistat amb què ens ha distingit com ho demostra la seua assistència a molts dels actes que el CCR organitza i el suport que en tot moment ens ha dispensat. Li desitgem molt d'èxit en la nova tasca que se li encomana i li reiterem la nostra més sincera amistat.

En l'entrevista que ens va concedir, el Sr. Josep Sebastià Cid es va interessar per les activitats del CCR. Vam aprofitar l'ocasió per mostrar-li la quantitat i varietat dels actes que organitzem al llarg de l'any: representacions de teatre, recuperació de festes, costums i tradicions, actes culturals i de promoció de la cultura com són els concursos de dibuix, pintura, pessebres i literaris, organització de cursos diversos, etc.

A continuació el Sr. Cid va visitar l'ajuntament, l'església i les pintures rupestres, i segons va manifestar, va quedar encantat de la visita i voldria repetir-la per acabar de conèixer el poble. Per part nostra vam quedar molts satisfets pel seu interès i amabilitat i esperem poder-lo rebre novament molt aviat.

XXX CONCURS DE DIBUIX RÀPID

Durant les festes majors el CCR ha organitzat com tots els anys vàries activitats. El primer dia de festes s'ha realitzat el XXX Concurs de Dibuix Ràpid per als menuts i joves. El lloc escollit en aquesta ocasió ha estat "El Lorito" on els concursants han demostrat les seues capacitats artístiques. Els treballs s'han exposat després durant totes les festes a la Casa de Cultura.

Els guanyadors han estat els següents segons l'acta del jurat qualificador:

Categoria A (fins a 5 anys)

Primer Premi..... Laura Paredes
Segon Premi..... Sergi Simó Queralt
Tercer Premi..... Mar Luis Vizcarro
Premi al Soci..... Josep Sabater Royo

Categoria B (6-7 anys)

Primer Premi..... Pau Castell Sauch
Segon Premi..... Marta Itarte Sorolla
Tercer Premi..... Lia Delhorta Garcia
Accèsit..... Eduard Peset Urgillés

Guanyadors de la Categoria B

Categoria C (8-9 anys)

Primer Premi..... David Bosch Serra
Segon Premi..... Manel Gómez Badia
Tercer Premi..... Oriol Lázaro Castell

PRODUCTES I SERVEIS INFORMÀTICS

VENDA I PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS
EQUIPS D'OFICINA
PROGRAMES A MIDA I STANDARD

olivetti

SYSTEMS
PARTNER

Plaça Sales i Ferré, 14
Telèfon 977 57 32 57 - Fax 977 72 08 97
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Categoria D (10-11 anys)

Primer Premi..... Ariadna Vidal Borràs
Segon Premi..... Saray Bosch Serra
Tercer Premi..... Jael Grau Campos.
Accèssit Núria Reyner Laplana

Guanyadors de la Categoria D

Categoria E (12-13 anys)

Primer Premi..... Judit Bosch Serra
Segon Premi..... Meritxell Vidal Borràs
Tercer Premi..... Gemma Reverté Guarch
Accèssit Rosend Gómez Badia

Guanyadors de la Categoria E

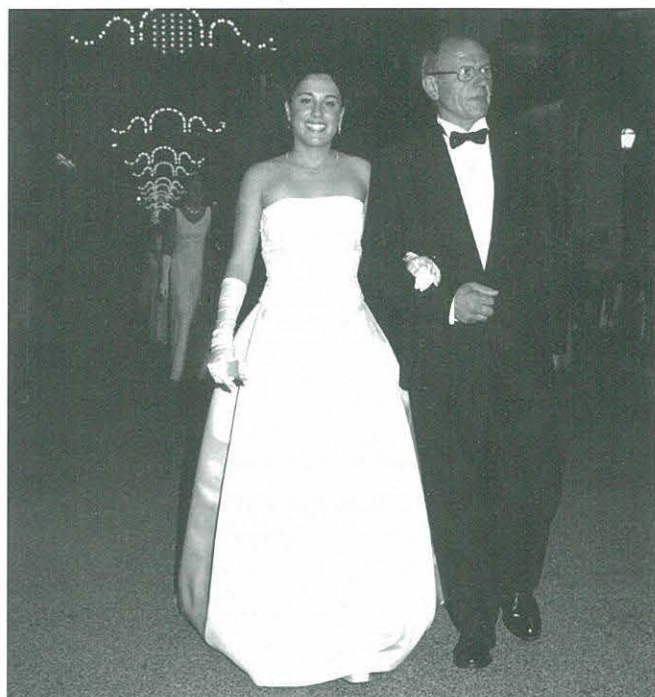
Categoria F (més de 13 anys)

Primer Premi..... Rut Sabater Royo
Segon Premi..... Núria Itarte Sorolla
Tercer Premi..... Montse Gómez Badia

Enhorabona als guanyadors i gràcies a tots per participar.

NIT DEL PREGÓ

La nit del pregó, el dissabte dia 25 d'agost el President acompanya la pubilla del CCR, Srta. Laura Roig Vericat.

III CONCURS DE PINTURA RÀPIDA

A continuació, el dia 26 d'agost, el III Concurs de Pintura Ràpida. Després de les dos edicions anteriors, pareix que ja s'ha consolidat per la participació dels pintors, la qualitat de les obres i nombre de patrocinadors que va augmentant cada any. Comença a les 9 del matí amb la inscripció dels pintors participants, a les 14 h. dinar a l'ermita i s'acaba a les 19 h. amb el lliurament de premis i exposició de les obres presentades.

Els guanyadors han estat:

Modalitat Oli

- 1r premi LAGRAMA, S.L.
a la Sra. Rosa Febrer.
- 2n premi GRAU, S.L.
a la Sra. Mercedes Balaguer.
- 3r premi LA CAIXA,
al Sr. Miquel Carlos Montesinos.
- 4t premi Dr. Martínez Madrigal
al Sr. Rafel Mercader.

Modalitat Aquarel·la

- 1r premi CAIXA TARRAGONA
al Sr. Francesc Puell.
- 2n premi CANTERAS EBRO-TRANS GERÓNIMO
al Sr. Àngel Civera Yuste.
- 3r premi INMAR, S.A.
al Sr. Josep López Moreno.

- 4t premi Adm. de Loteries CAROLINA BORRELL
al Sr. Jordi Verdés.
- Premi Especial de l'Ajuntament d'Uldecona,
al Sr. Eduard Calduch Forastero.
- Premi Local del CCR
a la Sra. Manolita Sánchez Vasco.

Felicitem als guanyadors i esperem que l'any vinent, amb més patrocinadors, augmentaran també els participants.

XIV DIA DEL CASTELL

El dia 30 d'agost, com ja és tradicional, el Dia del Castell amb el nomenament de Comanador Fernando José Guarch Bordes, qui en la presa de possessió del càrrec ens va dirigir la següent salutació:

Després de la salutació que ha fet l'anterior comanador Lluç Raga i la que ha fet el president del Centre Cultural, jo voldria dirigir-ne, també un altra perquè ja fa molts anys, quan jo en tenia 16, vaig parlar per primera vegada a Ramon Miravall, i ell va ser qui em va introduir i em va donar a conèixer a Margarida Genera com arqueòloga dels Serveis Territorials del Departament de Cultura a Tortosa.

A partir d'aquest moment vam continuar un camí d'il·lusió, de treball i de moltes coses més que ha portat que jo, avui, no se si merescuda o desmerescudament, hagi estat nomenat Comanador de l'any 2001.

Vull dir-vos que per a mi la Diada del Castell és un crit al passat, al present i al futur. Al passat per tot el que s'ha fet, el que s'ha treballat i el que tots hem lluitat amb il·lusió, il·lusió que avui es veu corroborada per la presència de tots vostès aquí, ja que després de cinc dies de festa i el que portem, pujar a les nou i mitja del matí aquí dalt, és tota una gesta.

Del present, perquè això és el que tenim i això és el que ara podem tocar, el que veiem i el que disfrutem. I del futur, perquè això ho hem de conservar.

Tal com vaig escriure en "El Manifest del Comanador", „crec i penso que qui no guarda quan té, no menja quan vol i qui no tanca el carro, -per dir-ho a la manera d'abans- qui no guarda el carro per la nit potser demà al matí s'aixecarà i no el trobarà.

Uldecona a part del Castell té altres coses, les pintures rupestres, els poblats ibèrics, el casc antic i moltes coses més que considero que són un complement molt important a la nostra cultura i que moltes vegades no se li ha donat la importància que realment tenen. Es com allò que un té i per tenir-ho no hi dona el veritable valor que té. Sí que hi donem valor, m'estic referint que potser caldria potenciar-lo molt més.

Aquesta Diada del Castell crec que hauria d'estar potenciada de cara a ser una diada de reconeixement a tot el poble i a tot el que tenim. Lo que tenim és nostre, però també ho hem de fer extensiu a tots els demés perquè hem d'aprendre a compartir i ensenyar també als altres a compartir.

Jo els agraeixo a tots vostès que m'hagin escoltat aquest moment i m'agradaria que reflexionessin en lo de compartir, ja que tot el que tenim ho hem de conservar però també ho hem de fer extensiu als demés que vegin que som generosos, de la mateixa manera que la història ho ha estat amb tots nosaltres. Moltes gràcies.

30 de setembre de l'any del Senyor 2001.
Diada del Castell.

Des d'aquestes línies el CCR vol agrair a tots i totes, anteriors comanadors, membres de l'ajuntament, pubilles, socis, col·laboradors i amics del castell haver-nos acompanyat en aquest acte de retrobament amb el passat i afirmació de la nostra identitat com a poble.

DESFILADA DE CARROSSES

El CCR també va participar en la desfilada de carrosses amb una que feia referència a les pintures rupestres d'Ulldecona, declarades recentment Patrimoni de la Humanitat.

OFRENA A LA MARE DE DÉU DE LA PIETAT

I per acabar les festes i la novena a la Mare de Déu de la Pietat, Ulldecona en ple, representada per les entitats de tota mena ofereix a la Mare de Déu a més de les flors que cobreixen la peana, el sobre amb una quantitat perquè els desafortunats també gaudeixen de les festes.

FESTIVAL D'AHIR I D'AVUI

I ja fora de les festes, el dia 10 de setembre, a les 10:45 de la nit començava el V FESTIVAL D'AHIR I D'AVUI, amb la novetat de presentar-lo a la pista coberta i com s'esperava, amb una assistència de públic massiva, al voltant de 1500 persones.

Hem d'agrair de manera especial la col·laboració desinteressada dels 24 artistes, que van delectar al públic i al Sr. Antoni Panadés la presentació de l'espectacle.

A l'èxit també hi van contribuir Joan Vidal, Joan Miquel Subirats, Paco Calduch, Jordi Reverté i Ramon Vidal Arbona, encarregats de l'escenografia, llum i so, que realcen l'actuació dels artistes, sense oblidar a Enriqueta Sales, coordinadora i ànima de totes les vetllades. A tots GRÀCIES!!! i fins a la pròxima.

GRAN VETLLADA MUSICAL D'AHIR I D'AVUI (V)

ANY 2001

ORGANITZA:
CENTRE
CULTURAL
RECREATIVU

COLLABOREN:

LA DOLCE VITA

J.M.S. ELECTRODOMÈSTICS

EXCM. AJUNTAMENT D'ULLDECONA

HOY AMIGOS. TOCA CANTO

Este Mundo es un Teatro

Pienso Yo y Más de Cuatro

Cada Cual en su Papel

Dios Dirige: Yo, Tú, Él...

Hoy, Amigos, Toca Canto

Flors, Risas, Versos, Llanto...

"Enriqueta", "Juan Miguel",

"Toni", "Loli"... i Buen Cartel!

Sabina, Alfredo, Pedro, Maria Cinta, Josep,

Joan, Mariana, Ivon, Yolanda, Joan Manel,

Gemma, Xavi, Pedro Martínez, Raquel,

Nuria, Loli, Héctor i Jordi, Joaquín, Enrique,

Angelita, Ramón, Cristina i Paco i Niko.

Hoy, Amigos, Toca Canto

Toca Canto... Y Mucha Miel

i Viva el Arte i el Encanto

Que Disfruten del Pastel!!!

Xavi Gauxachs

JORNADES DE TEATRE

El 30 de setembre vam començar les XIX Jornades de Teatre de Tardor fins al 18 de novembre. Estem a la meitat amb una assistència molt bona de públic. Ens satisfà la qualitat de les obres programades i la categoria dels assistents. En la propera revista us donarem informació detallada.

*ESTUDI
*REPORTATGE
*FOTO INDUSTRIAL
*GRAFISME

ULLDECONA
Major, 60
Tel. 977 72 00 57

ATENCIÓ!!!

INICIACIÓ AL PESSEBRISME

Degut al costum de moltes persones de muntar a casa seua un pessebre per commemorar la festa de Nadal i de cara al Concurs de Pessebres que tots els anys convoca el CCR, per al proper mes de novembre us anunciem la convocatòria d'un curs, dins del programa LA CALAIXERA, d'iniciació al pessebrisme. L'objectiu del curs és fer conèixer algunes tècniques i poder-les aplicar. També s'ensenyarà tècniques senzilles per construir elements en miniatura.

CONTINGUTS.

1. Introducció a les tècniques, els estils i els materials.
2. La construcció amb guix. Construcció d'un paisatge natural i d'un paisatge urbà.
3. La pintura, la il·luminació i la perspectiva.
4. Qüestions generals a tenir en compte per muntar pessebres artístics i populars.

PROFESSORAT: de la Federació Catalana de Pessebristes.

DURADA: 24 hores aproximadament, durant els caps de setmana.

PREU: 3.500 ptes./alumne. Els socis 2.500 ptes.

INSCRIPCIONS:

Adreçar-se a Dolors Sauch o Mª Cinta Caballer, i al tel. 977 57 31 99 de 14 a 16 hores.

CONCURS DE PESSEBRES

Les inscripcions per al Concurs de Pessebres d'aquest any es faran del 17 al 24 de desembre, a la Caixa de Pensions "La Caixa".

El jurat qualificador passarà a veure'ls el dia 26 de desembre i el lliurament de premis serà el 5 de gener de 2002, al Teatre Municipal.

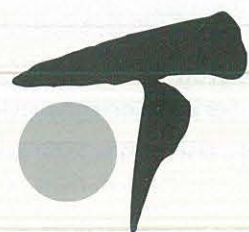
CLASSES DE CATALÀ per a adults

Totes aquelles persones interessades en aprendre català, ara podran fer-ho assistint a les classes per a adults que prepara el CCR amb la col·laboració desinteressada de la professora Sra. Anna Forcadell.

Dia i hora de les classes a pactar amb els alumnes.

Preu: Per als socis del CCR gratuït. Els altres, 2.000 ptes. mensuals per cobrir les despeses.

Per inscriure's trucar al telèfon 977 72 94 64 de 8 a 10 de la nit.

Caixa Tarragona

PARLEM DE TEATRE (XIV)

"Has d'acceptar que la vida és una muntanya difícil d'escalar, però que la vista és molt millor des del cim que des de la base".

Friedrich Wilhelm Nietzsche

per PERE SANS

Es diu que el teatre és una de les cultures més àmplies que existeixen. Llavors, si ens acollim a aquesta teoria, encara que siga com a amateurs, representant obres de teatre, hem de procurar fer un bon ús d'aquesta teoria en posar-la en pràctica.

Les injustícies i els comportaments de tipus social de domini dels més forts converteixen els més dèbils en ramats de bestiar per unes persones concretes, perquè ocupen uns càrrecs determinats, i ens aboquen a la inseguretats de l'existència dins del nostre hàbitat. Són punts a tocar per fer un bon treball cultural amb bons dramaturgs i en línies de teatre diferent.

Hem de millorar les nostres representacions, i per millorar-les, hem de tenir grans obres de grans autors, perquè ens subministren més elements, tant perquè els actors puguen demostrar el que saben fer com que l'espectador pugua entrar més en el conflicte social de l'obra que es representa i dominar les situacions, tant en la llibertat de les persones com l'equilibri moral o la responsabilitat de cadascú dins de la societat; o siga que hem de procurar ser nosaltres els que arribem a dominar les coses i no que les coses ens dominen a nosaltres.

Hem de veure clar que la nostra conducta respecte a la línia de les obres de tipus naturalista i emocional, en passar a autors de línies crítiques, ens canviarà, però no per això -segons la dramaturgia- han de canviar els moviments; només segons la situació social de cada persona, perquè el teatre contemporani ens dóna unes representacions, per norma general més perfeccionades, de la convivència social de totes les persones. A més a més, s'ha d'intentar per tots els mitjans possibles, mantenir aquest perfeccionament, prenent per base la seua funció i la seua conducta innovadora pensant també en la funció social del teatre.

Segons la línia del teatre naturalista, del qual hem parlat en escrits anteriors, l'actor ha de mostrar el personatge que representa i fer-lo sentir a l'espectador, transformant-lo al mateix temps en tot allò que la dramaturgia demana: si és un rei, un lletrat, un pobre, o si es comet al personatge una injustícia, etc. Tots aquests estats d'ànim que porten les sensacions i emocions de cada situació professional.

Però, si anem a altres tipus de teatre crític convencional, aconseguirem que l'espectador siga només espectador, perquè l'actor no s'ha de mostrar a ell mateix sinó a altra gent, i l'espectador ha de veure altra gent: ni rics, ni pobres, ni gent explotada; el que pensen com ells mateixos o tot el contrari, el bé i el mal, el cert i el fals, dins del criteri personal de cadascú. Aquest teatre podria arribar a ser una gran cultura si tinguéssim ganes de fer-ne ús.

Cap al 1920, aparegué a Alemanya una línia de teatre anomenat "èpic" i més tard "dialèctic" i una manera d'interpretar que es podria dir nova, mitjançant una tècnica gens fàcil en entrar a un sistema nou de representar teatre. L'actor es distancia de la figura que representa col·locant les situacions escèniques en el punt per esdevenir necessàriament un objecte per a la crítica de l'espectador.

L'argument que exposaven els partidaris de la línia d'aquest nou teatre anomenat èpic o dialèctic era poder defensar millor tots els problemes socials, les lluites de classe, en una visió diferent. I és que aquest teatre, amb tots els detalls, pot ser representat amb tota la seua riquesa, complexitat i un desenvolupament que no necessita, en el fons, altres elements que les demostracions fetes al carrer per poder acreditar un gran teatre i trobar-hi llurs connexions casuals.

El teatre èpic s'ha d'estudiar molt bé i procurar comprendre tot allò que hi ha de nou, de inhabitual i provocatiu a la crítica. És un gran canvi, un gran teatre, i vol esforç. L'experiència ha demostrat que tant a l'oient públic com a l'actor no li és tan fàcil com sembla a cop d'ull, per les dificultats que es creen al moment de decidir la part demostrativa per aquest distanciament de l'actor en la figura que representa; i és que el teatre èpic o dialèctic entra, segons veus expertes, dins d'una era científica. Per això és un teatre ric, complex i desenvolupat que no necessita en el fons, altres elements que demostracions fetes pels actors. El muntatge de l'escenari és molt simple per representar-se la majoria de les escenes al carrer, en una cantonada o a l'escampat.

L'estètica que es busca de cara al públic en el teatre naturalista, en l'èpic no fa falta, més bé al contrari. Per això, en un principi, crea dificultats tant a l'actor amateur com al públic, conèixer i donar a

conèixer els objectes necessaris que puguen influir en la sensibilitat artística de la línia de l'obra, i que el públic es trobe còmode per poder-la comprendre i gaudir-ne formant-se cadascú la seua crítica. Tampoc en allò que entenem per procés estètic busca grans demostracions artístiques, volent demostrar que una persona té taules, com vulgarment es diu, sinó el distanciament del personatge vers l'espectador. Per tant, no ha de suscitar emocions en les seues representacions del món, però que no té res en contra de les emocions que resulten de les pròpies representacions.

El que sí que s'ha de procurar saber fer és assolir l'objectiu. Suposem una caiguda d'un ciutadà, una bufetada, un tret, etc., etc. No s'ha de buscar representar-ho al més perfecte possible per crear més emotivitat a l'espectador, sinó explicar com ha estat o com ha pogut ser segons el seu criteri; més aviat traureu-li emotivitat per la seua perfecció. A ningú l'ha de treure de la seua vida quotidiana, ni es necessita cap dot especial de suggestió per demostrar-ho.

Tot el teatre èpic o dialèctic ha de tenir un aspecte decisiu dins de l'escena de carrer perquè li falta la característica del teatre: la preparació de la il·lusió. Totes les exhibicions que s'expliquen al carrer o bé a l'escampat tenen un caràcter repetitiu perquè el fet ja s'ha produït i el que ara s'esdevé és la repetició. Si l'escena del teatre segueix en aquest sentit l'escena del carrer, el teatre no pot amagar que és teatre, com tampoc que és una demostració en un escampat o en una cantonada, ni presentar-se com a fet real.

De fet l'escena de carrer és la que determina com ha de ser l'experiència que serà oferta a l'espectador. No obstant això, encara que el qui fa la demostració té la seua experiència, el que no es pretén és convertir-la en una experiència dels espectadors. Fins i tot els que viuen en el grup, tot el que haja pogut succeir o vist, trameten els moments explicatius d'una manera parcial, procurant que a l'espectador no li arriben les emocions per molt de dinamisme que hi done en fer les demostracions, perquè no es tracta de reproduir les emocions pures, però sí que tinga un significat social pràctic i que l'objecte de la demostració determine quin grau de perfecció ha d'assolir la imitació, tenint sempre en compte que qui la fa no ha d'imitar totalment la conducta dels seus personatges, sinó parcialment, només el suficient per fer-se'n una idea.

Hem de comprendre, si estudiem l'obra, que la

mateixa escena de teatre ens dóna les imatges molt més perfectes a causa de l'agrupament d'interessos que són molt amplis. Pensem que qui parla, o bé fa la demostració o dedueix dels seus caràcters que són les accions dels personatges i s'interessa per les característiques que poden provocar o impedir el fet. Per això l'escena de teatre està obligada a ampliar tots els detalls. (Un petit exemple).

Un - Però qui és aquest que volia matar el Joan?
Un altre - Sí, sí, i què pretenia aconseguir amb això?

Una - Escolteu, jo he conegut el seu pare i era un gran home, un pagès d'una gran moralitat i treballador.

Una altra - I la mare, la Pepi, era una excel·lent persona.

Un - Oh! I el Jaume i el Josep, que són germans i viuen ací, entre nosaltres i les seves germanes també.

Una - I d'on li pot venir aquesta dèria de voler pegar i matar?

Un - I amb aquesta ràbia que porta dins.

Una - Jo crec que han estat les males companyies.

Un - Si no arriba a ser pel Guillem que ha avisat amb aquell crit, compte! Se'l carrega.

Un altre - Sí, perquè ell anava distret, sinó l'hauria vist.

Un - Però què el podia distreure?

Una - El va distreure el Vicent que li feia senyals.

El teatre èpic té un procés indiscutiblement raonable i d'una funció social, que procura dominar tots els seus elements. Les representacions busquen sempre un pretext i com a conseqüència, un incident que pugua ser jutjat d'una manera diferent i ser també interpretat de diverses maneres, sempre obertes a les conseqüències per la importància dels seus judicis.

El principal objecte de la representació és fer possible d'emetre unes opinions i els mitjans de la representació són elements per aconseguir aquest objectiu. En presentar les escenes de carrer com a model del teatre èpic, procura donar una clara visió social, establint uns bons criteris que permeten mesurar, si és un procés prou coherent, una representació teatral de la convivència social de les persones i dóna a l'espectador la forma de fer-se càrrec dels propis problemes socials.

PROGRAMES, REVISTES,
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
TALONARIS ALBARANS, FACTURES,
TAPES D'ANELLES,
I TOT TIPUS D'IMPRESOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS

 **gràfiques
montsià**

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Mes d'abril-maig

75 ANIVERSARIO PRIMEROS VUELOS DE LA AVIACIÓN ESPAÑOLA

Fecha de emisión: 26 de Abril de 2001.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Tamaño del minipliego: 163,6 x 87 mm.
 Valor postal: 40, 75, 155 y 260 ptas. (0,24; 0,45; 0,93 y 1,56 euros).
 Tirada: 1,2 millones de minipliegos.

Aquesta sèrie commemora els tres grans esdeveniments de l'aviació espanyola a l'any 1926, quan el govern espanyol va autoritzar els vols a països on la presència d'Espanya havia deixat una profunda empremta: Argentina, Filipines i Guinea.

El segell de 40 ptas. està emès en record del vol del Plus Ultra a Argentina; el de 75 ptas. en record del vol del Patrulla Elcano a Filipines i el de 155 ptas. emès en record del vol de la Patrulla Atlàntida a Guinea Equatorial. La sèrie, que es presenta en forma de miniplec amb quatre segells, conté a més dels anteriors segells un altre de 260 ptas. on es reproduïx l'avió C-295 que realitzà un vol commemoratiu a Manila. Al marge del miniplec es reproduïxen els rostres dels protagonistes que van dirigir aquestes gestes.

SERIE BÁSICA

Fecha de emisión: 4 de Mayo de 2001.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 12 3/4 horizontal y 13 1/4 vertical.
 Tamaño del sello: 24,8 x 28,8 mm.
 Valor postal: 40 ptas. (0,24 euros)
 Efectos en pliego: 80 sellos.
 Tirada: Ilimitada.

Per atendre les necessitats postals, s'ha posat en circulació el primer segell, amb un valor de 40 ptas., d'una nova sèrie bàsica, amb la imatge actualitzada de S.M. el Rei on s'incorpora per primera vegada el valor amb euros.

EUROPA 2001

Fecha de emisión: 9 de Mayo de 2001.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 75 ptas. (0,45 euros).
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 2 millones.

L'emissió de la sèrie d'Europa 2001 té com a lema l'Aigua, riquesa natural i està il·lustrada amb la imatge del pati de la Sèquia del Palau del Generalife en Granada. A l'Espanya musulmana, l'aigua i la vegetació representaven la prosperitat i el luxe. El jardí del Pati de la Sèquia que es representa en el segell, està organitzat al llarg d'una corrent d'aigua central descoberta, la Sèquia Reial, que arriba des de les muntanyes a través del mateix aqüeducte que subministra aigua a l'Alhambra.

ARQUITECTURA 2001

Fecha de emisión: 17 de Mayo de 2001.
 Procedimiento de impresión: Calcografía y Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado, mate y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 40, 75 y 155 ptas. (0,24; 0,45 y 0,93 euros).
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 1,2 millones.

Aquesta sèrie, formada per tres segells, està dedicada a l'església de San Martiño (Noia), a la Catedral de Tui (Pontevedra) i al colomar de Villaconcha (Frechilla).

L'església de San Martiño fou construïda en el primer terç del segle XV, d'estil gòtic galleg on destaca l'esplèndida portada, franquejada per dos torres i un magnífic rosetó. L'església fou declarada monument històric-artístic el 3 de juny de 1931. El primer document que es conserva sobre les obres de la catedral de Tui correspon a l'any 1145, la qual va ser consagrada en 1264 pel bisbe Esteban Egea. El porxo es va acabar 23 anys després. Es va declarar monument històric-artístic el 3 de juny de 1931. El colomar de Villaconcha, de planta circular, situat a la localitat palentina de Frechilla, forma també part de l'arquitectura popular.

GASTRONOMIA

Per Mª Carmen

PERES A LA XOCOLATA

INGREDIENTS:

- 10 peres menudes.
- 2 cullerades de sucre.
- 1/2 rameta de canyella.
- 1 trosset de pell de llima.
- 1 got gran de vi negre
- 100 grs. de xocolata fondant.
- 2 cullerades de nata líquida.

Preparació:

Pelem les peres, deixant el tronxet.
 Poseu en una cassola, el vi, el sucre, la canyella i la pell de la llima, es cou a foc lent i quan comenci a bullir es posen les peres plantades. Es couen durant 20-30 minuts o fins que comprovem que estan tendres.
 Quan estiguin cuites, s'escorren i es deixen gelar. Mentre es fa reduir el líquid fins que queden només 4 cullerades.
 Feu la xocolata a trossets i desfeu-la al bany Maria, juntament amb la nata, quan està tot desfet, barregeu el líquid de la cocció, regueu en aquesta salsa les peres i serviu-les tot seguit.

COL·LABORACIONS

EN EL RECORD, EN RESTA OBLIDAT

Avui la paraula llibertat a perdut el seu significat, sols una espurna en el record fa que es torni a escoltar, moltes vegades en nom de la mentida, sols per fer veure que l'entendem, i que la societat l'estima.

I ningú no es pregunta que se'n a fet, on a marxat d'aquell significat, i l'incògnita perduda, resta entre les pàgines de la història.

Encara els hipòcrites fan veure que s'han emocionat. Però ningú ja no plora de veritat.

Sols aquell vell, aquell, que n'està sol, que també es sent oblidat, encara guarda al bell mig del cor, el vertader sentiment de la paraula llibertat.

Avui la societat, recrimina que no li han donat aquell pont de vacances, que esperava tan, o que podria acabar de ploure, per deixar per un instant el sofà, i ningú no es pregunta que se'n a fet, on a marxat d'aquell significat, i l'incògnita perdura, entre les pàgines de la història.

PILI C.P.

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA